

ସଂଘର ଶବ୍ଦ

**THE
WORD OF
TRUTH**

MARCH & APRIL 2018

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited and Published By

Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box - 80, Kakinada, A.P. 533 001.

Ph : 0884-2363722

Vol-24.March & April 2018. No-2

*Published every two months in Oriya language for the
Restoration of the pure New Testament Christianity*

INTRODUCTION

"Marriage is honorable in all, and the bed undefiled" (Heb. 13:4). When someone reads the Bible it will be very clear that a union between one man and one woman (which is God's definition of marriage) is honorable and has to be kept pure by both man and the woman. God created man and saw that, "It is not good that the man should be alone; I will make him and an help meet for him" (Gen.2:18). Paul says that, "For the man is not of the woman; but the woman of the man" (1Co.11:9). It is hence very important to study the Biblical role of husbands in the home.

The word "husband" is contraction composed of the word house and band; thus, the band around the house. The husband is the band of love, security and protection around the home. In the Old Testament, God is spoken of as husband to Israel (Jer. 31:32; Hosea 2:16; 19:20; Isa 54:5,6). In the New testament, Christ is portrayed as the groom (John 3:29; 2Cor 11:2; Eph. 5:22,23). Accordingly we can deduct that the relationship sustained by husband is a holy and sacred one (Winkler, 80).

A HUSBAND IS A LEADER

A leader is the one who leads. This is true for husband as well. God has defined it that way for husband. "For the husband is the head of the wife..." (Eph. 5:23). In order that a home be in accordance to what God has desired it to be the husband has to know that.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XXIV

KAKINADA

MAR-APR-2018

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର (The Temple of God)

ପୂର୍ବକାଳରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଯୁଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, କିଅବା ଏକ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅଟ୍ଟାଳିକା ବା ପ୍ରସାଦ ନ ଥିଲେ ଆଦିକ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ହିଁ “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର” ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କରନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀ କି ଲେଖନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଆଉ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ବାସ କରନ୍ତି ?” (୧ମ କରନ୍ତୁ ୩: ୧୬) । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିବାସ କରନ୍ତି ଓ ସାମୁହିକ ଭାବେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିବାସ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଭୌତିକ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନୁହେଁ, ତେଣୁ କରନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ଅଟ୍ଟାଳିକାଗୁଡ଼ିକ ଯିରୁଶାଲମର ମନ୍ଦିର ସଦୃଶ୍ୟ ପବିତ୍ର ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଅଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନଗରମାନଙ୍କରେ, ବିଶେଷତଃ କରନ୍ତୁ ନଗରରେ ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଣ୍ଡଳୀ ହିଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତାର ସ୍ଥଳ ମଣ୍ଡଳୀ । ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ, ଇଶ୍ରାଏଲ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିଲେ (ଯାତ୍ରା ୨୯: ୪୨) ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ପରିବର୍ତ୍ତେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପରେ, ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ (ଇଶ୍ରାଏଲମାନଙ୍କ) ସମ୍ମିଳନର ସ୍ଥାନ ହେଲା । ଅନୁଗ୍ରହ ଯୁଗରେ ମଣ୍ଡଳୀ, ନୂତନ ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିବାରୁ, ମଣ୍ଡଳୀ ହିଁ ସେହି ସମ୍ମିଳନୀର ସ୍ଥାନ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରହୁ ।

ମଣ୍ଡଳୀ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିବାସ ସ୍ଥଳ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରନ୍ତି । “ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦିକ ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେଉଅଛି ।” (ଏଫିସୀ ୨:୨୨) । “...କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଟନ୍ତୁ, ଯେପରି ଈଶ୍ଵର କହିଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା, ଆତ୍ମେ ସେମାନଙ୍କ ଈଶ୍ଵର ହେବା, ଆଉ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଲୋକ ହେବେ ।” (୨ କରିନ୍ଥୀ ୬:୧୬) । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଲୋଡ଼ନ୍ତି, ଆତ୍ମେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତା ଲୋଡ଼ିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତାହାଙ୍କ ସହ ସହଭାଗିତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମଣ୍ଡଳୀ, ଉପାସନାର ସ୍ଥାନ । ପ୍ରେରିତ ପିତର କହିଛନ୍ତି, “ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଶୁକ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁଗ୍ରାହ୍ୟ ଆଦିକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ ହେବା ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପାରମାର୍ଥକ ଗୃହ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୁଅ ।” (୧ମ ପିତର ୨:୫) ଯିହୁଦୀମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ମନ୍ଦିରରେ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ଓ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଆତ୍ମେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଉପାସନା କରୁ ଓ ଆଦିକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁ । “କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉତ୍ସର୍ଗ, କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ତାହାନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୪:୨୩) । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ସେବକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ତାହାନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏତଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଧିକାରୀତା ଜାଣିପାରୁ ।

ମଣ୍ଡଳୀରେ କିପରି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବା ? “ଯେଣୁ ଆତ୍ମେମାନେ ଯିହୁଦୀ ହେଉ ବା ଗ୍ରୀକ୍ ହେଉ, ଦାସ ହେଉ ବା ସ୍ଵାଧୀନ ହେଉ, ସମସ୍ତେ ତ ଏକ ଆତ୍ମା ଦ୍ଵାରା ଏକ ଶରୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଅଛୁ, ଆଉ ସମସ୍ତେ ଏକ ଆତ୍ମାରୁ ପାନ କରିଅଛୁ (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୨:୨୩) । ଅତଏବ, ଆତ୍ମେମାନେ ଏକ ଶରୀର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହେଉ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ଈଶ୍ଵର ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ କାରଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର, ସେହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭେମାନେ ।” (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୩: ୧୭) । ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ । ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର ରଖିବାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସତର୍କ କରିଥିଲେ । ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ, ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ ବିଷୟରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ । ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାତ୍ର, ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କରାଯାଉଥିଲା । ଯାଜକ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଯୌତ କରି ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । “.....ଓ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସମାଦର କରିବ ।” (ଲେବୀ ୧୯: ୩୦) । “ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଶୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଆପଣାକୁ ପରିଷ୍କାର ନ କରିବ, ସେହି ପ୍ରାଣୀ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଶୁଦ୍ଧି କଲା, ତାହା ଉପରେ ଅଶୈଚାର୍ଯ୍ୟକ ଜଳ ସେଚିତ ହେଲା ନାହିଁ, ସେ ଅଶୁଦ୍ଧି ।” (ଗଣନା ୧୯: ୨୦) । ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୌତିକ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରତା ବିଷୟରେ ଏତେ ମନଯୋଗୀ ଥିଲେ, ତେବେ ତାହାଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ରତା ବିଷୟରେ କି ସେ ମନଯୋଗୀ ନୋହିବେ ?

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର ରଖିବାରେ ସତର୍କ ରହୁ । ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟ ସଦୃଶ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ବାହ୍ୟ ବିଷୟ ଅପବିତ୍ରତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ଅପବିତ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ କଲୁଷିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା, (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୬: ୧୯, ୨୦), କିଅବା ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇ ନଥିବା କୌଣସି ପ୍ରଥା ଉପାସନାରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ, ତାହା ହେଲା ବିଭାଜନ । “ଯେଣୁ, ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାରୀରିକ ଅଟ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈର୍ଷା ଓ ବିବାଦ ରହିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କି ଶାରୀରିକ ନୁହଁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵଭାବ ଅନୁସାରେ କି ଆଚରଣ କରୁନାହିଁ ?” (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୩: ୩) । କୌଣସି ଶାରୀରିକ ବିଷୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରୁ । ତଥାପି ମଣ୍ଡଳାମାନଙ୍କରେ ଈର୍ଷା ଓ ବିବାଦ ରହିଅଛି । ଈର୍ଷା ଓ ବିବାଦର ପ୍ରବେଶରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଏବଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନଷ୍ଟ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵର ନଷ୍ଟ କରିବେ । (୧ମ କରନ୍ଥୀ ୩: ୧୭)

- Jerry Bates

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଐଶ୍ଵରୀକତ୍ଵ (Jesus Christ is Deity)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ ? ସେ ଏହି ଜଗତରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । ଅନେକେ ଅନେକ ଭାବରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

“ଏଥିରେ ସେମାନେ କହିଲେ, କେହି କେହି କହନ୍ତି, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ, କେହି କେହି ଏଲୀୟ, ଆଉ କେହି କେହି ଯିରିମୀୟ ଅବା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ।” (ମାଥୁଉ ୧୬:୧୪) । ଏହି ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏକ ଐତିହାସିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏକ ମହାନ ଶିକ୍ଷକ, ଏକ ଉତ୍ତମ ଓ ଆଦର୍ଶ ପୁରୁଷ, ଏକ ଭାବବାଦୀ କିନ୍ତୁ, ‘ସେହି ଭାବବାଦୀ’ ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦି.ବି. ୧୮:୧୫ରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଏକ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଧାର୍ମିକ ସଂସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ କନ୍ୟା ଗର୍ଭରୁ ଜାତ ହେବା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସତ୍ୟ ଉତ୍ତର ପ୍ରେରିତ ପିତର ସ୍ଵାକାର କରି କହିଥିଲେ, “.....ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ।” (ମାଥୁଉ ୧୬:୧୬) । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କହିଲେ, “.....ହେ ଯୁନର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, ବରଂ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।” (ମାଥୁଉ ୧୬:୧୭)

ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତା ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ କିପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ? ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପବିତ୍ର ପୁସ୍ତକ ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “.....ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ ।” (ଯୋହନ ୧୦:୩୦) ମହାସଭାରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “.....ତୁମ୍ଭେ କି ମଙ୍ଗଳମୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ? ଯୀଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି..... ।” (ମାର୍କ ୧୪:୬୦,୬୧)

ମଶାହଙ୍କ ବିଷୟକ ଭାବବାଦୀ ସକଳ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ଓ ଗୀତସଂହିତା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା ଯାହା ଲେଖାଅଛି, ସେହିସବୁ ସଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ମୁଁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ ।”
(ଲୁକ ୨୪:୪୪)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀ ଅତୁଳନୀୟ । ତାହା ସଦୃଶ୍ୟ କେହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତ ପଦାତିକମାନେ ଫେରି ଆସି କହିଲେ, “.....ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ କହିନାହାନ୍ତି ।” (ଯୋହନ ୭:୨୮, ୨୯)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରି ଆପଣା ଐଶ୍ୱରିକତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଲୋଚନାରେ କିଅବା କଥାବାର୍ତ୍ତ କିଅବା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନ ଥିଲା । ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖନ୍ତି, “ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଛଳରେ ପାଦରେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ହେଁ, ବିପଳ ହେଲେ, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ପାପ ନ ଥିଲା । “ସେଥିରେ ପୀଲାତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଲୋକ-ସମୂହକୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକ ଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇନାହିଁ ।” (ଲୁକ ୨୩:୪) । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ, ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁ । ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ସେ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ସେ ଅନ୍ଧକୁ ଦୃଷ୍ଟି, ଖଞ୍ଜକୁ ଚାଲିବାକୁ ଶକ୍ତି ଓ ମୃତକୁ ସଜୀବ କରିଥିଲେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧର୍ମକ ଦେଇ ଶାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ଦୁଃଖ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରି, ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ୱରିକତ୍ୱ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନଥିଲେ । (ମାଥୁର ୧୨:୨୨-୨୭) । “ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଷୀମାନେ ମହାସଭା ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କରୁଅଛୁ ? ଏ ଲୋକ ତ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ! ସେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲେ । “ଯୀଶୁ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ଯୀଶୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ

ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।’
(ଯୋହନ ୨୦:୩୦, ୩୧) ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁଶୀୟ ମରଣ ଭୋଗି, ତୃତୀୟ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟୀ ହୋଇ ସଜୀବ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ ସମାଧି ଖାଲିଥିବା ବିଷୟ, ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପେଣ୍ଠିକଣ୍ଠ ପର୍ବ ଦିନରେ, ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଉପସ୍ଥିତ ଜନତାକୁ ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୨-୨୪, ୩୧, ୩୨) । ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିବାଦ ନ କରିଥିଲେ କିଅବା ତାହାଙ୍କ ମୃତ ଶରୀର ଉପସ୍ଥାପନ କରି ପାରି ନଥିଲେ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନଃରୁଥିତ ହୋଇ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଭକ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସିଅଛନ୍ତି । (ପ୍ରେରିତ ୨:୨୨-୩୪) ତାହାଡକ ପୁନଃରୁଥାନ, ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵରିକତ୍ଵର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । “କିନ୍ତୁ ଧର୍ମୀୟ ଆତ୍ମା ସମ୍ଭବରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନଃରୁଥାନ ଦ୍ଵାରା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲେ ।” (ରୋମୀୟ ୧:୪)

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କୁଶରେ ହତ ହେବା ଘଟଣାର ଚାକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷୀ ଏକ ଶତ ସେନାପତି କହିଲେ, “.....ସତ୍ୟ, ଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।” (ମାଥୁଉ ୨୭:୫୪) । ତାହାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନ, ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ଭାବବାଣୀ ସକଳର ସଫଳତା, ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁନଃରୁଥାନ ତାହାଙ୍କ ଐଶ୍ଵରିକତ୍ଵର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସ୍ଵୀକାର କରି ଆମେମାନେ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥାଉ । “.....ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ନିଜ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଉନ୍ତୁ; ତାହାହେଲେ ଆପଣମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) । ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ, “ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ” ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ । (ରୋମୀୟ ୮:୨୯)

- E.Clude Gardner

“...ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପ୍ରଶଂସା କରିବି...”

(I will praise your Name)

“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ପ୍ରଶଂସା କରିବି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ୍ରିୟା, ଅର୍ଥାତ୍, ପୁରାତନ କାଳର ମନୁଷ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ସାଧନ କରିଅଛୁ ।” (ଯିଶାଇୟ ୨୫:୧)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ହେଉ ! ସେ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ରାଜାମାନଙ୍କ ରାଜା ।

“ଯେ ପରମଧନ୍ୟ ଓ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ରାଟ...ଯେ ରାଜା ମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ । ଯେ ଏକମାତ୍ର ଅମର ଓ ଅଗମ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ନିନାସୀ, ଯାହାକୁ କୌଣସି ମର୍ତ୍ତ୍ୟ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ ବା ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ, ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତାହା ଦର୍ଶାଇବେ; ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ପରାକ୍ରମ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ । ଆମେନ୍ !”

(୧ମ ତାମ୍ବ ୬:୧୫) । ସଦାପ୍ରଭୁ କି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି ? ସେ କି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ରାଜତ୍ୱ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆଜି, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । ଯାଶୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଓ ପାଦରେ ଥିବା କ୍ଷତଚିହ୍ନ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ପୁନଃରୁଥିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । ପୁନଃରୁଥିତ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେ ସ୍ୱରକ୍ଷୁରେ ଦେଖି କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋହର ଇଶ୍ୱର !” (ଯୋହନ ୨୦:୨୮)

ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଗୌରବାଦିତ କରୁ । ଗୀତଗାୟନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ଗୌରବାଦିତ କରୁ । ଏହା ପୁସ୍ତକକର୍ତ୍ତା ଲେଖନ୍ତି, “ଏଣୁ ଆସ, ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଶଂସାରୂପ ବଳି ଅର୍ପାତ୍, ତାହାଙ୍କ ନାମ ସ୍ମାକରା ଓଷାଧାରର ଫଳ ନିତ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁ ।” (୧୩:୧୫) । ପ୍ରେରିତ ପିତର ଲେଖନ୍ତି, “କିନ୍ତୁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆପଣା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତନ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ

ମନୋନୀତ ବଂଶ, ରାଜକାୟ ଯାଜକବର୍ଗ, ପବିତ୍ର ଜାତି ପୁଣି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ ପ୍ରଜା ହୋଇଅଛି ।” (୨ୟ ପିତର ୨:୯) । ଧାର୍ମିକ ଜୀବନଯାପନ କରି, ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ କରୁ । ମଣ୍ଡଳୀ ସମାବେଶରେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତବଗାନ କରୁ । ସେ ପ୍ରଶଂସାର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି ! ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି !

- କ) ସେ ସର୍ବସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଏହି ବିଶ୍ଵ ଓ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । (ଆଦି ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ)
- ଖ) ସେ ନୋହ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମହାବନ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୭ମ ଅଧ୍ୟାୟ)
- ଗ) ସେ ଇଶ୍ରାଏଲ୍ ଜାତିକୁ ନିସରର ଦାସତ୍ଵରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । (ଯାତ୍ରା ୧୨:୧୩)
- ଘ) ସେ କିଶାନ ଦେଶ, ଇଶ୍ରାଏଲୀୟ ଜାତିକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । (ସିହୋଶ୍ଵୟ ପୁସ୍ତକ)
- ଙ) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଦାନ କଲେ । (୨ୟ କରିନ୍ଥୀ ୫:୨୧)
- ଚ) ସେ ଯାଶୁକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନଃରୁଥ୍ଵ କରିଥିଲେ । (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୧-୪)
- ଛ) ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣର ପଥ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧୪:୬ ଓ ମାର୍କ ୧୬:୧୬)

ତାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରଣା ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ : ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ବିଶ୍ଵସ୍ତ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପରମେଶ୍ଵର ଉପରେ ଆତ୍ମମାନେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ଭରସା କରୁ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ କିଅବା ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳ ବିଶ୍ଵସନୀୟ । ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ ।” (ଯୋହନ ୧୭:୧୭) । ଏହି ସତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରେ । “ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ

କରିବ ।” (ଯୋହନ ୮:୩୨) । ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାର ଶୁଦ୍ଧତା ନିମନ୍ତେ, ତାହାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ ନିଷ୍ଠପତ ଭ୍ରାତୃପ୍ରେମ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧି କରିଥିବାରୁ ଅନ୍ତର ସହ ଏକାଗ୍ର ଭାବେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର ।” (୧ମ ପିତର ୧:୨୨) । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ପରିତ୍ରାଣରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଉ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁ । ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉ ।

- Loy Mitchell

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ (The Second Coming of Christ)

ପ୍ରଭୁ ଭୋକ ପାଳନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ମରଣ ପ୍ରଚାର କରୁ । (୧ମ କଠିନ୍ଦ୍ରୀ ୧୧:୨୬) ଆମ୍ଭେମାନେ ଅତୀତରେ ସେ କରିଥିବା ତ୍ୟାଗ ସ୍ମରଣ କରୁ, ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ଅପେକ୍ଷା କରୁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ, ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଭାବ ଓ ବିଭିନ୍ନ ମତ । “ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵହରଣ”, “ଶ୍ରମ ଦିନ”, “ଯାକୁବର କଷ୍ଟ”, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟ” ପ୍ରଭୃତି ପଦଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ କିଅବା ଏହାର ଭାବଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହିସବୁ ଭେଦଭାବର କାରଣ ।

କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

୧) ସେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୩) : ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗାହରଣ ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦୂତମାନେ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ (ପ୍ରେରିତ ୧:୧୧) ତାହାଙ୍କ ଆଗମନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବ (ପ୍ର:ବା ୧:୭)

୨) ‘ସମୟ’ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇନାହିଁ : ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚନା ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଶୀଘ୍ର ହୋଇପାରେ କିଅବା ବିଳମ୍ବ ହୋଇପାରେ । ଯାଶୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ସେହିଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ ମାତ୍ର ପିତା ଜାଣନ୍ତି ।” (ମାଥୁଉ ୨୪:୩୬) । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ମାଥୁଉ ୨୪:୪୨, ୪୪; ୨୫:୧୩ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ପୁନଃରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଫଳାର୍ଥେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁ ।

୩) ମୃତମାନେ ପୁନଃରୁଥୁତ ହେବେ : ଶେଷଦିନ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବାକ୍ୟ, ନୂତନ ନିୟମରେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଯାଶୁ କହିଲେ, ସେ ଶେଷଦିନରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବେ । (ଯୋହନ ୬:୩୯, ୪୦, ୪୪, ୫୪) । ଏହି ଦିବସକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ, “ଶେଷ ତୁରାଧୁନି”ର ଦିବସ ରୂପେ ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୫୨ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି । ଶେଷ ଦିନ ବିଚାରର ଦିନ ବୋଲି ଯାଶୁ ଯୋହନ ୧୨:୪୮ ପଦରେ କହିଅଛନ୍ତି ।

୪) ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ଦିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ବିଚାର ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ (ମାଥୁଉ ୨୫:୩୩) : ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି, “ଯୁଗାନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।” (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୨୪) ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏଥିରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନଃରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତକର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନଃରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।” (ଯୋହନ ୫:୨୮-୨୯)

ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଷ୍ଟ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନ ବିଷୟ ସବୁ ସୁଷ୍ଟ କରେ । ପବିତ୍ର ବାଇବଲ ଯାହା ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ, ତାହା ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା । ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତ୍ୟତାର ଅନୁସରଣ କରୁ !

- William Woodson

“...ମୋ ନିକଟରୁ ଶିଖ...”

(Learn of Me)

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି । ମୋହର କୁଆଳି ଆପଣା ଆପଣା ଘେନ, ପୁଣି ମୋ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ, ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁଶାଳ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ତ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଆତ୍ମାରେ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ । ଯେଣୁ ମୋହର କୁଆଳି ସହଜ ଓ ମୋହର ଭାର ଉଶ୍ୱାସ ।” (ମାଥୁ ୧୧:୨୮-୩୦) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଜାତି, ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାନ୍ତି । କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ । କୌଣସି ଆତ୍ମା ବିନଷ୍ଟ ହେବା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ପାପ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ । ପାପ ଭାରରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିଖନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବେ । ଯୀଶୁ ଏହି ଜଗତରେ ତେତିଶି ବର୍ଷ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା କରିପାରୁ ।

ଲୁକ ୨:୪୧-୫୧ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାଲ୍ୟକାଳର ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । “ତାହାଙ୍କ ପିତାମାତା ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଳମକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତାହାଙ୍କର ବାର ବର୍ଷ ସମୟରେ ସେମାନେ ପର୍ବର ରାତି ଅନୁସାରେ ସେଠାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।” (ଲୁକ ୨:୪୧, ୪୨) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜାଗତିକ ପିତାମାତାମାନେ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଦମ୍ଭତ୍ୱ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ରୀତିନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପାଳନ କରୁଥିଲେ । ଆତ୍ମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ରୀତିନୀତିରେ ପାଳନ କରୁ । ପର୍ବ ସମାପ୍ତି ହେବା ପରେ ସେମାନେ ବାହୁଡ଼ିବା ସମୟରେ ବାର ବର୍ଷୀୟ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ପିତାମାତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ନ ଯାଇ ମନ୍ଦିରରେ ରହି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବସି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଚମ୍ବିତ କରିଥିଲା । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନ ଥିଲା । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇଥିଲା । ଚର୍ଚ୍ଚପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ସମାଜ ମନ୍ଦିରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାମବାରରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଉଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପଠନ, ଶ୍ରବଣ କରି ବାଳକ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଆପଣା ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖୁଥିଲେ । ଦାଉଦ ଗୀତ ସଂହିତାରେ କହନ୍ତି, “.....ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖୁଅଛି ।” (ଗୀତ ୧୧୯:୧୧) ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆପଣା ହୃଦୟରେ ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖୁ । ଯାଶୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର, “.....ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଏହା ପାଠ କରିନାହାଁ ? (ମାଥୁରା ୧୨:୩, ୧୯:୫, ୨୧:୧୩, ୧୬) । ଚାଳିଶି ଦିବାରାତ୍ରୀ ଉପବାସ ପରେ ସେ ଶୟତାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ବାକ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ । (ମାଥୁରା ୪:୧-୧୦) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କଲସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚୁର ଭାବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରେ ବାସ କରୁ....” (କଲସୀ ୩:୧୬) । ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାମ ଦିନରେ ସେ ସମାଜ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆରାଧନା କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେ ପ୍ରତି ରବିବାର ତାହାଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରୁ । (ଲୁକା ୪:୧୬ ଓ ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୫) । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏହି ସୁଗୁଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଅବଲମ୍ବନ କରୁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁ । କାରଣ (କ) ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରୁ । (ଖ) ଏହି ପାରମାର୍ଥକ ଅନିଶ୍ଚିତ ଦୁର୍ବଧ ପାନ କରି ଆତ୍ମିୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇପାରୁ । (ଗ) ଏହା ଆତ୍ମାଙ୍କ ଖଡ଼ଗ ଶୟତାନର ସମସ୍ତ ଚାତୁରୀତ୍ୱ ଠାରୁ ବିଜୟୀ ହୋଇ ପାରୁ । (ଏଫିସୀ ୬:୧୬) । (ଘ) ବାକ୍ୟ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । (ଗୀତ ୧୧୯:୧୧) (ଙ) ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମେମାନେ ବିଚାରିତ ହେବା । (ଯୋହନ ୧୨:୪୮)

(୨) ଯଦିଓ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏହି ଜଗତରେ ସେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମୟ ଜୀବନ ଅନୁସରଣ କରୁ । (କ) “.....ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ବାପ୍ତିକିତ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆକାଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ

ହେଲା, ପୁଣି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦୈହିକ ଭାବେ କପୋତ ପରି ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଆଉ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ଆତ୍ମର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।” (ଲୁକ ୩:୨୧) (ଖ) ତତ୍ପରେ ସେ ଚାଳିଶ ଦିନ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉପବାସ ରହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । (ମାଥୁ ୪:୧-୨ ଓ ଲୁକ ୪:୧, ୨) (ଗ) ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପାହାନ୍ତିଆ ସମୟରେ ଉଠି, ଏକାନ୍ତ ଭାବେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । (ମାର୍କ ୧:୩୫) । (ଘ) ବେଳେ ବେଳେ ସେ ଏକାକୀ ଦିନ ସାରା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବିତାଇଥିଲେ । (ମାଥୁ ୧୪: ୨୩) (ଙ) ବାର ଜଣ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଯାପନ କରିଥିଲେ । (ଲୁକ ୬:୧୨) (ଚ) ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ପୂର୍ବେ, ବେଥ୍‌ଲିହେମରେ ବ୍ୟାକୁଳ ଭାବେ ପିତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ (ମାଥୁ ୨୬:୩୯, ଲୁକ ୨୨:୪୧, ୨୩:୩୫) । ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀରେ, ପ୍ରେରିତମାନେ କରିଥିବା ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆତ୍ମେମାନେ ପଢ଼ିପାରୁଥାନ୍ତେ ।

ଯାଶୁ, ଆତ୍ମେମାନେ କିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଶିଖାଇଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଆତ୍ମେମାନେ ମାଥୁ ୬:୯-୧୩ । (କ) ଆତ୍ମେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳଦାନ ନିମନ୍ତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉ । (ଖ) ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । ୧୦ନା. (ଗ) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟୋଜନୀୟ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । (ଘ) ପରୀକ୍ଷାରୁ, ମନ୍ଦତା ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ (୧୩) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅପରାଧସବୁ କ୍ଷମା ଭାକ୍ଷା କରୁ । ୧୨-୧୫) । (ଙ) ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିବାର, ମଣ୍ଡଳୀ ସଭ୍ୟ, ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ଦେଶ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା । ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଜୀବନ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ହେଉ ।

(୩) ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସର୍ବଦା ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଥିଲେ । (କ) ସେହି ସମୟରେ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପିତଃ, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ପ୍ରଭୋ, ...ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତୁତିବାଦ କରୁଅଛି ।” (ମାଥୁ ୧୧:୨୫, ଲୁକ ୧୦:୨୧, ୨୨) (ଖ) ଆଉ, ଯାଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତଃ, ତୁମ୍ଭେ

ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । (ଗ) “.....ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବା ରାତ୍ରିରେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ରୋଟି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ତାହା ଭାଙ୍ଗି କହିଲେ.....” (୧ମ କରିନ୍ଥା ୧୧:୨୩) । (ଘ) ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କଲସା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ଆଉ, ବାକ୍ୟ କି କର୍ମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କିଛି କର, ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ କରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଲସା ୩:୧୭) । (ଙ) “ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ; କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଏହା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଭିମତ ।” (୧ମ ଥେସ ୫:୧୮)

ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ, ଆପଣା କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ, ଆଚରଣରେ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରୁଥିଲେ । (୧) ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶିଖାଇ କହିଲେ, “ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତା, ତୁମ୍ଭ ନାମ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନ୍ୟ ହେଉ । (୨) ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।” (ମାଥୁ ୭:୨୧, ଯୋହନ ୬:୩୨, ୫୭, ୬୫, ୮:୨୭; ୧୪:୨୪) । (୩) “ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସ୍ଵର୍ଗଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତଃ, ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲାଣି, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରନ୍ତି । (ଯୋହନ ୧୭:୨, ୨୬)

(୪) ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନାରୁ ତାହାଙ୍କ ଦୟାଗୁଣ ଶିକ୍ଷା କରୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୁଃସ୍ଥିତିରେ ସେ “ଦୟାରେ ବିଗଳିତ” ହେଉଥିଲେ । (୧) ସେ ଏକ କୁଷ୍ଠରୋଗୀକୁ ଦେଖି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହେଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ କରି ସୁସ୍ଥ କଲେ । (ମାର୍କ ୧:୪୦-୪୨, ଲୁକ ୬:୧୩) (୨) ଅନାହାରରେ ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଜନସମୂହ ପ୍ରତି ସେ ଦୟାରେ ବିଗଳିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରୋଟି ଓ ଦୁଇ ସାନ ପାଞ୍ଚ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସାତୋଟି ରୋଟି ଓ କେତୋଟି ସାନ ମାଛ ଦ୍ଵାରା ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରିଥିଲେ । (ମାଥୁ ୯:୩୬, ୧୪:୧୪, ୧୫:୩୨) (୩) ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ତୁଲ୍ୟ ଥିବା ସମସମୂହକୁ ‘ଦୟାରେ ବିଗଳିତ’ ହୋଇ ସେ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ । (ମାର୍କ ୬:୩୪, ଲୁକ ୯:୧୧) (୪) ସେ ନାଜନ ନଗରବାସୀ ଏକ ବିଧବା ପ୍ରତି ଦୟାରେ ବିଗଳିତ

ହୋଇ ତାହାର ମୃତ ପୁତ୍ରକୁ ଜୀବନଦାନ ଦେଇଥିଲେ । (ଲୁକ ୭:୧୩) । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଯେପରି ଦୟାଳୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ଦୟାଳୁ ହୁଅ ।” (ଲୁକ ୬:୩୬, ଯାକୃବ ୨:୧୩) ।

(୫) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନରୁ ତାହାଙ୍କ ‘କ୍ଷମାଗୁଣ’ ଶିକ୍ଷା :- ସେ ଆପଣା ଅପରାଧମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କୁ କୁଶଳରେ ଚଢ଼ାଇଥିବା ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଥିଲେ । “ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ପିତା ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କଅଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ...” (ଲୁକ ୨୩:୩୩) । ପ୍ରେରିତ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲେ, “...ହେ ପୁତ୍ର କେତେଥର ମୋହର ଭାଇ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିବି ? କି ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୁଣ ସାତ ଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । .....ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯଦି ଅନ୍ତର ସହ ଆପଣା ଆପଣା ଭାଇ କି କ୍ଷମା ନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରକାରେ କରିବେ ।” (ମାଥୁଉ ୧୮:୨୧-୩୫, ୬:୧୪-୧୫) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏଫିସା ମଣ୍ଡଳୀକି ଲେଖନ୍ତି, “ଆଉ, ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅ, କୋମଳ ହୃଦୟ ହୁଅ, ପୁଣି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି କ୍ଷମା କଲେ, ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ କ୍ଷମା କର ।” (ଏଫିସା ୪:୩୨)

(୬) ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନମ୍ରତା ଶିକ୍ଷା କରୁ : ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମା’ ନିକଟରୁ ଶିଖ, କାରଣ ମୁଁ ମୃଦୁଶୀଳ ଓ ନମ୍ରଚିତ୍ତ...” (ମାଥୁଉ ୧୧:୨୯) ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଏକ ବଢ଼େଇ ପରିବାରରେ, ଗୃହାଳ କୁଣ୍ଡରେ ଜନ୍ମି ଥିଲେ । ରାଜାଧିରାଜ ଏକ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବେ ଜନ୍ମି, ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟଭାବେ ଜୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ସେ କହିଲେ, “.....କୋକିଶିଆଳିର ଗାତ ଅଛି, ଆକାଶ ପକ୍ଷୀର ବସା ଅଛି, ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରର ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିବାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ ।” (ଲୁକ ୯:୫୮) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଫିଲିପି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ସେ ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱରୂପା ହେଲେ ହେଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ହୋଇ ରହିବା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଧରି ରଖିବାର ବିଷୟ ମନେ କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଦାସ ରୂପ ଧାରଣ

କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲେ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଦାସ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଆପଣାକୁ ଶୂନ୍ୟ କଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଉନ୍ମତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାନୁ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ନତ ହେବ । ପୁଣି, ପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିହ୍ଵା ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରିବ ।” (ଫିଲିପୀ ୨:୬-୧୧) । “.....ଈଶ୍ଵର ଅହଂକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନମ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ କରନ୍ତି ।” (ଯାକୂବ ୪:୬ ଓ ଏଫିସୀ ୪:୨) । ସେ ଅହଂକାରୀ ଫାରୁଶୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି, ନମ୍ର କରଗ୍ରାହୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । (ଲୁକ ୧୮:୯-୧୪) । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାହା ଉତ୍ତମ ତାହା ସେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି, ନ୍ୟାୟଚରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ର ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର, ଏହାଛଡ଼ା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଠାରୁ ଆଉ କଅଣ ଚାହାନ୍ତି ? (ମାଖା ୬:୬)

ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରବୀଣ, ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ, କୃତଜ୍ଞ, ଦୟାଳୁ, କ୍ଷମାଶୀଳ, ନମ୍ରଚିତ୍ତ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କୁଆଳି ବହନ କରୁ । ତାହାଙ୍କ କୁଆଳି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ । “.....ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାସବୁ ଭାରସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ ।” (୧ମ ଯୋହନ ୫:୩) । ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନାରୁ ଶିକ୍ଷା କରି ଅନୁସରଣ କଲେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବେ । “ଏଣୁ ଆସ, ଆତ୍ମେମାନେ ସେହି ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଯତ୍ନ କରୁ, ...” (ଏବ୍ରୀ ୪:୧୧) । ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ କହନ୍ତି, “ପୁଣି ମୁଁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ଲେଖ ଯେଉଁମାନେ ଏଣିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଥାଇ ମରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ, ହଁ ଆତ୍ମା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ରାମ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ.....” (ପ୍ର.ବା: ୧୪:୧୩) ।

ଏଣୁ ଆସ, ଆତ୍ମେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆହ୍ଵାନରେ ମନଯୋଗ କରି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା । ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ଦତ୍ତ ବିଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ।

- Kabita Gootam

We have biblical examples of men that lead their wives and family. Noah was able to lead his family into building the ark and saving them during the floods. Likewise we read of Abraham. He led his wife Sarah till the time of her passing. Similarly Paul writing to Timothy has mentioned that an elder in the Lord's church has to rule his home first. "One that ruleth well his own house, having his children in subjection with all gravity" (1Ti. 3:4).

Renich gives three objectives for husbands to be effective leaders in their homes : "(1) To know each member of your family, beginning with your wife. (2) The encourage the development and use of the gifts God has given each member of your family. 93) To pace yourself as leader to the capacity of those you lead" (85).

A HUSBAND IS A PROVIDER

God has laid the responsibility of providing for the wife and children unto the husband. Paul writes to Timothy saying, "But if any provide not for his own, and specially for those of his own house, he hath denied the faith, and is worse than an infidel" (1Ti. 5:8).

It was God constituted the marriage and it was God who gave responsibility to the husband to provide for his wife. God told Moses that, "When a man hath taken a new wife, he shall not go out to war, neither shall not go out to war, neither shall he be charged with any business : but he shall be free at home one year, and shall cheer up his wife which he hath taken" (Deut. 24:5). Thompson says, "He was granted a year's leave of absence to be with his wife, to ensure her happiness and to commence a family" (268).

A HUSBAND IS A PROTECTOR

When we read the bible we come across the account of David's wives being taken away as captive by the Amalakites. "And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife of Nabal the Carmelite" (1Sam 30:5). David could have chosen to given up on them but the scriptures says, "And David enquired at the LORD, saying, Shall I pursue after this troop? Shall I overtake them ? And He answered him, Pursue : for thou shalt surely overtake them, and without fail recover all." (1Sam 30:8). It is clear from the scriptures that the Lord wishes that the husband be the protector of his wife and children.

When the walls of Jerusalem were being rebuilt, Nehemiah said to the people, "Be not ye afraid of them : remember the Lord, which is great and terrible, and fight for your brethren, your sons and your daughters, and your wives, and your homes" (Neh. 4:4)... A man should be willing to die protecting his wife. If he

not to love his wife as Christ loved the church? And did not Christ die for the church? (Eph. 5:25).

CONCLUSION

In this study we have briefly studied three important biblical roles of husband : a husband is a leader, a husband is a provider and a husband is a protector. We shall conclude this study from a quote from Burns.

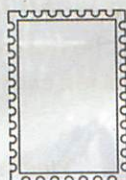
Ten Commandments for husbands are 91) Remember that thy wife is thy partner and not thy property. (2) Do not expect thy wife to be wife and wage earner at the same time. (3) Think not that thy business is none of thy wife's business. (4) Thou shalt hold thy wife's love by the same means that thou won it. (5) Thou shalt make the building of thy home thy first business. (6) Thou shalt co-operate with thy wife in establishing family discipline. (7) Thou shalt enter into the house with cheerfulness. (8) Thou shalt not let anyone criticize thy wife to thy face and get away with it; neither thy father, nor thy mother, nor thy brethren, nor thy sisters, nor thy children. (9) Thou shalt be in subjection to Christ in all things so thy wife may find Joy, in being subjection to you. (10) Thou shalt keep thy marriage vows with all diligence as a sacred covenant between thee, thy wife and God (79).

Ronnie Gootam

Printed Book Only

From :

SATYA VANI
P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)